

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2013 3^e jaargang nummer 4

Bij deze weer een nieuwe nieuwsbrief.
Eens per kwartaal willen wij u met een nieuwsbrief op de hoogte houden van alle ontwikkelingen.
We wensen u veel leesplezier.
Zádor, augustus 2013
Wim en Liesbet Verschoor.

Vanuit Hongarije

Na een bezoek aan onze kinderen, andere familie en vrienden in Nederland zijn we via een omweg weer naar Hongarije gereden en hebben een paar dagen vakantie gevierd.

In de vorige nieuwsbrief meldden we dat er babymeubels waren gedoneerd en op de

terugweg zat de garage van de camper stampvol met die babymeubeltjes voor een echtpaar dat in augustus hun derde kindje verwachten. Op een van de overnachting plaatsen raakten we aan de praat met een Duits echtpaar, die op vakantie waren geweest in Kroatië. Wij vertelden van de stichting en de spullen die we bij ons hadden. Spontaan werd hun restanten aan kuna's gedoneerd voor de baby, bijna 20 Euro. De verbazing van de aanstaande ouders was groot, maar ook de dankbaarheid.

Zij mochten vorige week hun derde zoon gezond in de armen sluiten.

Orgel

Begin dit jaar werd een elektronisch orgel met voetpedalen gedoneerd aan de stichting. Het orgel heeft nu zijn nieuwe eigenaar gevonden. We vroegen de plaatselijke dominee, omdat we wisten dat het kerkorgel kapot was, maar die vertelde dat er niemand was die het kon bespelen. Een christelijke school had geen plaats, een andere kerkelijke gemeente had al een keyboard. In een klein dorpje blijven niet veel dingen geheim en bij een bezoekje aan de burens, kwam ook het orgel ter sprake. Toen onthulde de buurvrouw tot onze verbazing dat haar man orgel kon spelen. Aangezien hij niet over een instrument beschikte, is dit ook nooit ter sprake gekomen en wisten wij dit niet. De volgende dag is het orgel verhuisd en wat is hij er blij mee. We kunnen nu bijna dagelijks mee genieten van zijn orgelspel.

Scholen

De scholen gaan bijna weer beginnen en de bijbels voor het vak godsdienst konden wij,

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2013 3^e jaargang nummer 4

dankzij uw financiële giften, weer aanschaffen en overhandigen aan het echtpaar die deze lessen gaan geven.

De nieuwe wet stelt studie theologie verplicht. Een van een echtpaar die les geeft moet die studie hebben afgerond. De vrouw van ons voorgangers echtpaar heeft het toelatingsexamen gedaan en gaat deze 3-jarige studie volgen in Boedapest.

Dit is 250 km. van hun thuisadres. Elke maand moet zij er 3 dagen zijn voor de studie. Zij zal deze reis met de trein maken. Zij moet daar overnachten. Dit is financieel een zeer zware dobber voor deze mensen. Zij zetten deze stap in geloof. Zij vinden het zo belangrijk om kinderen te vertellen van de liefde van Jezus. Naast deze studie gaat deze vrouw de studie pastorale kinderpsychologie volgen. Zij heeft echt een bewogen hart voor de kinderen. Deze studie is haar eigen wens en ook deze studie is in Boedapest. Zo kan zij dit combineren omdat ze toch naar Boedapest toe moet.

Wij als stichting zoeken sponsoren voor deze mensen om te kunnen studeren.

Bidt u met ons mee voor voldoende financiële middelen gedurende deze 3 jaar?

Wilt u hen financieel steunen, dan kunt u uw gift overmaken onder vermelding van Opleidingen. [Zie verder](#)

Ton en Leny zijn weer een paar dagen bij ons geweest en die dagen waren gevuld met allerlei activiteiten, waarover zij zelf een en ander zullen schrijven.

Vanuit Hongarije danken wij u weer voor uw aandacht en gebeden.

Vanuit Nederland

De tijd gaat snel. In mei naar Hongarije toe en nu in augustus alweer een rit geplant. Het is de bedoeling dat wij na het bezoek aan Hongarije, een korte vakantie houden in Kroatië. De camper waar we altijd mee rijden is tot aan het dak gevuld. Elk plekje wat er is wordt vol gemaakt met spullen. De doucheruimte, onder de tafel, in de banken, onder het bed, alles was vol gebouwd. Voldaan dat er nog zoveel mee kon, gingen wij op weg.

Drie dagen later kwamen wij ongedeed aan in Zador. Het was er 38 graden warm. Wat een vooruitzicht als je bedenkt veel werk te gaan doen. Afijn, de planning is gemaakt en wij als Nederlanders houden ons aan de planning. Dit kan niet altijd gezegd worden.....Kom ik later op terug.

Wij hadden een eenpersoons bed met matras en lattenbodem bij ons voor een tienerjongen die op een veel te klein en provisorisch in elkaar gemaakt kinderledikantje moest slapen. Je moest dat gezicht zien. Hij kreeg een compleet bed wat van het hele gezin de beste bleek te zijn. Zijn vader en moeder slapen op de grond. Zijn broer had wel een bed zijn oma ben ik niet helemaal zeker van waar die op slaapt. Fantastisch dat je met zo weinig zo veel kan betekenen.

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2013 3^e jaargang nummer 4

In de doucheruimte hadden wij oa. een tweeling wandelwagen gestopt. Ook deze wagen werd met veel dank betuigingen in ontvangst genomen. Wij hebben wat Hongaarse lekkernijen gegeten en wat glazen water uit flessen gedronken want het was warm.

De welbekende kinderdag werd ook weer georganiseerd. Ik zou terug komen op planningen. Nou daar komt ie dan. Steven is de Belg die alles heeft verkocht in België en die in Hongarije de mensen wil gaan helpen met zelfredzaamheid. Hij heeft de hulp in geroepen van de stichting, wat wij met twee handen hebben aangenomen. Via zijn netwerk mogen wij weer evangeliseren en kledingbeurzen en kinderdagen organiseren.

Deze dag zouden wij bij hem thuis in Hongarije een kinderdag met daaraan een kledingbeurs houden. De burgemeester heeft zijn meewerking beloofd en zou voor de pr. zorgen. Dat houdt in: uitnodigingen versturen huis aan huis en wat hand en span diensten. Leny en ik kwamen als eerste aan bij Steven. Hij kwam met zijn handen naar boven op ons toe lopen en zei: ga maar weer weg want er is niets door de plaatselijke mensen geregeld. Geen uitnodigingen en geen burgemeester. Die was gewoon een paar dagen weg.

Wij stonden echt verbouwereerd te kijken. Helemaal uit Nederland en dan geen kinderdag en geen kledingbeurs? De aanhanger met kleding komt er ook zo aan. Dat kan toch niet.

Gelukkig waren er twee jochies die een soort van een fiets bij zich hadden. Voor een lolly gingen deze twee knapen het hele dorp deur aan deur vertellen dat er een feestdag was bij "die nieuwe daar" aan het einde van het dorp en dat alle kinderen mogen komen. Toen zij terug kwamen, vroegen wij of ze ook verteld hadden dat er om vier uur een kleding beurs zou zijn, waarop zij nee moesten antwoorden

Voor een witte snoepmuis gingen zij voor de tweede keer de ronde doen. Inmiddels was het twee uur verder en kwamen de kinderen alsnog hun feestje vieren. Het was 42 graden geworden en echt snik en snik heet. Het echtpaar wat altijd voor ons de evangelisatie verzorgd waren ook weer opgeroepen. Onder de felle zon en vele bekers water was het toch nog een geslaagde dag. Moe en voldaan konden wij met een lege aanhanger weer op Zador aan.

Wij hebben in het dorp bij Steven ook weer kennis gemaakt met een tehuis waar veel mensen wonen met beperkingen. Verstandelijk en lichamelijk. Volgens mij zijn het er 180 Daar hebben wij met veel moeite door de taalbarrière het restant van de kleding achter

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2013 3e jaargang nummer 4

kunnen laten. Wij hopen in oktober nog een keer te gaan kijken en misschien wat meer informatie te krijgen van wat is het precies voor een tehuis is en hoe zij reilen en zeilen.

Verder hebben wij de familie bezocht van mensen die op dat moment nog in Nederland aan het werk zijn voor drie maanden via de stichting. Daarover meer in de volgende nieuwsbrief. Wij waren verrast door de enorme familieband tussen deze mensen. Een vader en moeder met twee kinderen een dochter en zoon. Deze ouders hebben alles over om hun kinderen te laten studeren. De vader werkt meestal in het buitenland. Van maandag tot en met vrijdag is hij vaak in Oostenrijk aan het werk om zijn kinderen te laten studeren. De moeder is thuis en zorgt voor de dieren (vlees voorziening) en de groentetuin en fruitbomen. Daarnaast veel met wekken en koken en het huisje schoonhouden. Wij hebben zelden zo een intense liefde geproefd. Geweldig om te ervaren.

Voor deze mensen willen wij ons ook extra inzetten. Wij hebben een dames fiets die we in oktober gaan afleveren. Kunnen ze sneller van a naar b. als de dochter thuis is hebben wij vernomen doet ze wel veel lopend en af en toe op een herenfiets.

Ook willen wij zoeken naar sponsors voor de studies. Het zou toch mooi zijn als wij deze mensen kunnen helpen om uit de negatieve cirkel te komen. Bij een goede opleiding hebben deze mensen kans op werk. De meeste hebben niet de gelegenheid om te studeren. Hebben daardoor ook geen zicht op werk. Zonder werk geen of te weinig inkomen en zo ben je in die cirkel waar je nauwelijks uitkomt. De eerste voorzichtige vraag hebben wij gesteld wat dan die opleiding kost. Het antwoord is niet geheel duidelijk maar de eerste reactie is volgens ons driehonderd en vijftig euro per maand. Dat is voor de boeken, kamer, eten en drinken. Voor ons niet echt veel om te studeren incl. kost en inwoning. Wij moeten ons nog verder verdiepen in wat het precies allemaal kost. Wat zijn de verplichtingen en wat de mogelijkheden. Later hoort u hier meer over.

Bezoek aan ons bekende verpleeghuis was ook geplant. Daar hebben wij weer veel indrukken opgedaan. Met sommige mensen hebben wij gebeden anderen geknuffeld en soms alleen maar geluisterd. Van sommige een traantje afgeveegd.

Voor ons zijn het ook emotionele bezoeken. Wat een schril contrast met Nederland. Alleen al de gebouwen, de inventaris, de bedden, de verzorging.

Wij hebben de vraag gesteld wat er het hardste nodig is. Dat is: beddengoed en kleding voor jonge mannen. Wij hopen dit de komende tijd te realiseren Misschien heeft u tips of misschien wel wat beddengoed over. Wij houden ons aanbevolen.

Wij nodigen u van harte uit om onze website te bekijken, deze wordt regelmatig ge update met nieuwe informatie.

www.hartvoorhongarije.nl

Nieuwerkerk, september 2013
Ton en Leny Hamoen

